

MĚSÍČNÍK BUBENEČSKÉ FARNOSTI

ČERVENEC 2024 106

GOTHARD

+Bubeneč

Milí čtenáři, není nic nového na tvrzení, že obyvatelé Prahy se v mnoha ohledech liší od obyvatel zbytku republiky, a ať už se to někomu líbí, nebo nikoli, patříme k těm, kterých se toto tvrzení týká. Jednou z oblastí, kde je tento rozdíl v metropoli velmi patrný, je pobyt Pražanů v jejich bydlišti během letních měsíců. Není vůbec neobvyklé, že se některé rodiny už koncem června (aniž by čekaly na oficiální ukončení školního roku) fakticky přestěhují někam na venkov, k rodičům, prarodičům, na chalupu či jinak, odkud pak ještě navíc absolvují několikatydenní dovolenou.

Důsledky tohoto jevu jsou patrné i na našem farním životě a dovolím si to ilustrovat na jiných lokalitách, než je Praha. V létě navštívíme nějaké jiné hlavní město, třeba Paříž, Berlín, Vídeň, Lisabon či Řím. A přirozeně toužíme objevit jeho nejkrásnější památky. Velmi často se jedná právě o kostely, v nichž se několik staletí uchovává nejen umění, ale částečně i atmosféra doby, v nichž tyto chrámy vznikaly.

Jenže... kostely jsou stále častěji v létě zavřené. Následuje logická reakce nás návštěvníků: aspoň v létě by měli více dbát na to, aby kostely byly otevřené... jak to, že se takto chová církev: neměla by naopak být vstřícnější i k turistům, kteří ve větší míře právě v létě touží do kostelů vstoupit?

Věřím, že mezi námi už není nikdo, kdo by si myslel, že za tuto situaci mohou kněží (i když určitě můžeme za řadu jiných nešvarů). Jednak jich v Evropě každým rokem ubývá,

někde i o několik desítek procent, jednak mají k ruce mnohem méně dobrovolníků z řad farníků, kteří by byli ochotni zůstat doma, domluvit se mezi sebou navzájem, rozdělit si čas i úkoly a převzít na sebe odpovědnost právě za to, jak vypadá jejich kostel i farnost v době, kdy do ní vstupují a přicházejí návštěvníci odjinud a hledají...

Co najdou letos v Bubenči? Budeme vydávat svědectví o tom, že nejen faráři, ale především naše farní společenství je aktivní, živoucí, obětavé a radostné? Počet bohoslužeb v týdnu se již tradičně u Sv. Gotharda zredukuje na tři mše svaté (středa a pátek večer, v neděli v 9 hodin), aby si i farník konající službu (kostelník, varhaník, aranžér, žalmista či akolyta) mohl trochu odpočinout a netlačit před sebou a v sobě nepřijemný pocit, že něco musí, protože jinak to neudělá nikdo. Právě proto chci velmi poprosit, abyste v čase, kdy budete v Praze, i vy ostatní nejen přišli na mši ke Svatému Gothardu i v týdnu, ale pokusili se atmosféru vřelosti a vstřícnosti jak k sobě navzájem, tak k turistům a katolíkům odjinud zprostředkovat alespoň o nedělní bohoslužbě. Poprvé se letos pokusíme i v červenci a srpnu nabídnout u bočního vchodu společně občerstvení. Nepůjde o náročné pečení, vyžadující několikahodinovou přípravu, ale o drobnost: sušenky, voda, káva... Už po půl deváté ráno budou v neděli u vchodu dva koktejlové stolky, a pokud někdo budete moct, prosím, ujměte se hned po mši role „hostitele“.

Určitě jste i vy už někdy zažili dobrý pocit z toho, když si vás někdy někdo všiml, usmál se na vás anebo vám jen tak něco zadarmo nabídl. Co však chceme, aby dělali jiní, dělejme i my. Zkusme proto někomu (možná neznámému), kdo v našem kostele bude hledat pokoj, lásku, obětavost a radost, zprostředkovat Boha v této tak prosté, ale účinné podobě.

Když už nejsme jako farnost schopni zajistit, aby kostel byl otevřený každý den od rána do večera, tak ať aspoň v čase, kdy otevřený je a bude, byl místem, kde hledající najde. Boha i nás...

P. Miloš

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Faerské ostrovy

1. července 2024 – 4. srpna 2024

Když roku 1906 vznikla faerská národní hymna, souostroví bylo již 526 let součástí Dánska, které je získalo od Norska v rámci dánsko-norské dohody v roce 1380. V dubnu 1940 překročila německá armáda dánské hranice ve snaze obsadit tuto zemi a připojit ji k Říši. Reakce západních mocností nenechala na sebe dlouho čekat a Faerské ostrovy jako důležitý vojensko-strategický bod obsadila Velká Británie. Ta je po skončení druhé světové války roku 1945 bez průtahů vrátila Dánsku a už v roce 1948 získaly Faerské ostrovy rozsáhlou autonomii, která jim zaručuje vlastní vládu a rozhodování o svém území, zatímco Dánsko má mj. právo rozhodovat o mezinárodních smlouvách a má prioritní právo na obchodování.

Je to zejména obchod s rybami, ale i samotné rybářství, které se čas od času stává kamenem úrazu ve vzájemných vztazích Faerů a Dánů. Celých 97 % příjmů země tvoří zisky z rybářství, přičemž zbytek do „státní kasy“ kromě chovu ovcí přivezou každoročně turisté, přijíždějící jak za přírodními krásami, tak za poznáním specifické místní kultury. Protože Dánsko podle vzájemné dohody má právo na část těchto zisků, pravidelně se mezi obyvateli objevují úvahy o plném osamostatnění se. Zatím našťastí ve 33členném parlamentu převažuje racionální politika, která si je vědoma křehkosti své nezávislosti v rámci globálního světa, v němž stále více přibývá agresivity spojené s touhou některých velmocí po obsazení nových území, hlavně v oceánech.

Svoji nezávislost na Dánsku však obyvatelé jednoznačně projevili už v roce 1973, kdy se vyjádřili proti členství v Evropském společenství. Už před více než 50 lety totiž na starém kontinentu převládaly snahy zakázat komerční a posléze jakýkoli neregulovaný lov

velryb, který byl odedávna tradicí faerských obyvatel. Doložitelný je už z doby, kdy osady byly pod správou Norska (do roku 1380) a trvá nepřetržitě dodnes. V létě se zde koná tzv. grindadráp, kdy se dohodnou místní komunity na harmonogramu lovu velryb a poté se každá osada snaží ulovit co nejvíce těchto mořských zvířat: nejedná se o komerční lov, ale o společenský jev. Účastnit se ho může každá rodina, která má na Faerských ostrovech domovské právo a úlovek si spravedlivě rozdělí mezi sebe. Každoročně takto skončí v místních kuchyních a mrazácích maso ze zhruba tisícovky kytovců, což se nelíbí jak Evropské unii, tak mezinárodním organizacím, bojujícím za záchranu a ochranu zvířat.

To je pouze jedna ze zajímavostí tohoto území. Další informace, perličky a poznatky z dějin i současnosti Faerských ostrovů si přijďte vyslechnout první pondělí v červenci 2024.

Večer věnovaný Faerským ostrovům

1. července 2024

17:30 mše svatá s úmyslem za Faerské ostrovy, 18:15 prezentace základních informací (Šimon Slivanský), historických a náboženských souvislostí (P. Miloš Szabo) a monitoring současného dění v zemi (Jiří Václavek)

Je Bible důležitá pro naši víru?

Patří k pravdám naší křesťanské víry (ano, netýká se to pouze nás katolíků), že Bible je Boží Slovo, a když jsme uvěřili v Boha a přijali křest, stává se pro nás toto slovo závazným. Abychom ho však jako závazné brali, musíme ho poznat. A abychom ho poznali, musíme ho umět číst a najít ten správný výklad.

Proč je výklad potřebný?

Prvním důvodem je, že je to text napsaný v průběhu více než dvou tisíc let, posbíraný, udržovaný a přepisovaný v židovském lidu. Bez patřičného poznání souvislostí mu můžeme rozumět špatně. Dále nejmladší kniha z biblických spisů je stará téměř dva tisíce let a starým textům opravdu nerozumíme bez výkladu ani tehdy, když jsou napsány moderní češtinou. A konečně hlavním důvodem je, že v samotné Bibli (pokud je to Boží Slovo, tak má pravdu) je napsáno, že texty Bible (v starém vyjádření nazývané prorocství – nebo ještě lepším překladem vize, tedy pohled do budoucna, a opět rozuměj nejen předpovědi událostí, ale i cestu do věčnosti) nejsou určeny k soukromému výkladu, ale potřebují někoho, koho Bůh tímto výkladem pověří.

Nestačí pro nás křesťany věřit, že Bůh je dobrý a milosrdný Otec a evangelium je o radostné zvěsti odpuštění?

To je jasná ukázka toho, jak se zúžily vědomosti o Písmu, a to nejen u řadových křesťanů, ale někdy i u kněží, jejichž posláním je ohlašování a vykládání Božího Slova. Jejich život má být protkán studiem Písma a jeho autentického výkladu a pak praktickým uskutečňováním toho, co tam je jako návod do života napsáno. Ježíš sám už ve své době mnohokrát varoval před tendencemi zrušit Starý zákon a jeho

učení si vysvětlovat tak, že pro křesťana už nějaké povinné předpisy a povinnosti neplatí.

Když Bibli ale začneme číst, nerozumíme tomu...

A proto mají kněží nabízet křesťanům možnost společně vykládat to, co je v Bibli, ideálně systematicky, protože jedna část Bible navazuje na druhou nebo ji vysvětluje a bez pochopení vzájemných souvislostí se pak může stát i naše vlastní víra herezí, tedy bludařstvím.

Není pro dnešní svět Bible příliš stará a nemoderní?

Možná je nedomoderní čeština, v níž Bibli čteme, za to ponese česká katolická církev před Bohem zodpovědnost, že nepovažovala za 35 let svobody kvalitní překlad Bible do moderní češtiny za prioritu. Ale říct, že Bible nemá význam, jen proto, že je stará, je příliš odvážné. Texty ztrácejí smysl pouze tehdy, když jsou nepoužitelné pro život. A to je hlavní smysl Bible – je to kniha o životě (s Bohem i bez Boha, s jeho příkázáními i s vlastním výkladem) a pro život. Ano, je to vzácný předmět, pochází od Boha. A k pokladu (neboli jiným slovem k trezoru) se obvykle dostaneme pouze tehdy, když známe správný kód. Proto nerezignujme a zkusme společně tento správný klíč a kód nalézt a postupně odkrývat tajemství, na nichž záleží i naše spása.

A kdy?

Od září opět každou středu po mši (cca v 18:30) na faře. Nezáleží na tom, že někdo dosud nechodil a mnoho knih mu už uniklo. Před námi je ještě další poměrně velká část Písma. A nevádí ani to, že to někomu nevyjde každý týden. Důležité je, zda Boží Slovo hledáme a zda hledáme i čas na to, abychom mu rozuměli.

Část mše, která následuje po prefaci (ta končí zpěvem zvaným Sanctus podle počátečních slov „Svatý, svatý, svatý...“), se nazývá eucharistická modlitba. V posledním vydání misálu (kniha, podle níž se postupuje při mši) jsou uvedeny čtyři základní eucharistické modlitby (a desítky dalších, které se však téměř nikde nepoužívají, protože nemají žádný historický základ). Zatímco první modlitba, která jako jediná nese název kánon (tedy pravidlo), sahá svým textem až do staré římské liturgie, ta poslední, čtvrtá, upoutá opravdu nevšedním textem, pro který bývá oblíbená nejen mezi některými duchovními, ale i samotnými věřícími. Stačí, aby se křesťan více zabýval východními křesťanskými obřady (a východem se zde nemyslí řecké pravoslaví, ale mnohem dávnější orientální prostředí, v němž se křesťanství jako nové náboženství začalo šířit), aby rozeznal několik prvků, typických pro prvotní církevní obec v Antiochii (nyní oblast kolem tureckého města Antakya). Stejně tak v sobě nese několik myšlenek byzantského biskupa sv. Bazila, který po sobě mj. zanechal i texty svých mešních modliteb (v prvních stoletích nebyly kromě slov proměnění mešních texty úplně jednotné, k sjednocení se přistoupilo teprve v době, kdy se masivněji začaly šířit věroučné bludy, a jednotlivé patriarcháty postupně stanovovaly závazný text pro obce, které jim byly podřízeny).

Velkolepost této eucharistické modlitby je zvýrazněna jak formou, tak i obsahem: provede nás vlastně celými lidskými dějinami, od stvoření přes lidský pád až k úžasným vyhlídkám, kdy celé obnovené tvorstvo (*recreatio*)

bude pod vedením Krista hlavy (*recapitulatio*) bez ustání zpívat ke slávě Božího jména. Protože čtvrtá eucharistická modlitba tvoří celek i s prefací, lze ji použít pouze tehdy, není-li předepsána preface povinná (např. v adventní, postní, vánoční či velikonoční době, ale i o svátcích Pana Ježíše, Panny Marie či jiných světců).

Vy, kteří přicházíte na mši i mimo neděli, jste si určitě všimli, že v Bubenči zaznívá relativně často, je to oživení jak pro celebranta, tak pro přítomné v kostele, kteří mají najednou dojem, že všemu lépe rozumí. Při této modlitbě se totiž určitě nebudete nudit. Tak schválně – i v létě bude určitě recitována několikrát. A jestli si toho někdo u Sv. Gotharda všimne?

Pokračování Všeobecných pokynů k Římskému misálu:

Obřad přijímání

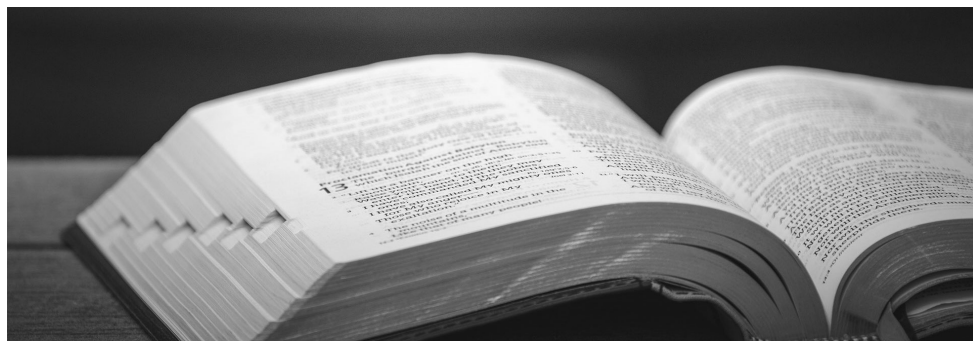
237. Potom hlavní celebrant se sepjatýma rukama říká výzvu před modlitbou Páně a po ní s rukama rozpjatýma společně s ostatními koncebranty, kteří přítom mají také rozpjaté ruce, a s lidem modlitbu Páně.

238. *Vysvobod' nás* říká pouze hlavní celebrant s rozpjatýma rukama. Všichni koncebranti společně s lidem pronášejí závěrečnou aklamaci: *Neboť tvé je království.*

239. Po výzvě jáhna nebo, není-li přítomen jáhen, jednoho z koncebrantů *Pozdravte se navzájem pozdravením pokoje* si všichni navzájem dávají pozdravení pokoje. Ti, kdo jsou blíže hlavnímu celebrantovi, dostávají od něho pozdravení pokoje dříve než jáhen.

240. Zatímco se pronáší Beránku Boží, jáhni nebo někteří z koncebrantů mohou pomoci hlavnímu celebrantovi při lámání hostií pro přijímání koncebrantů i lidu.

241. Po smíšení říká pouze hlavní celebrant se sepjatýma rukama potichu modlitbu *Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého* nebo *Pro tvou lásku.*

Pamětihodné události v roce 1845 Velká voda v Praze L.P. 1845 a další události (pokračování)

str. 81, slp. 1

3. srpna bylo panem přisedícím zemského výboru Bohušem rytířem z Otešic, majitelem statku Koleč, na základě rozhodnutí veleslavných českých stavů v kanceláři Nejvyššího purkrabství v Praze rozděleno 5000 zlatých konvenční měny¹ mezi obyvatele vsí Malých a Velkých Holešovic, Podbaby, Podhoří, Troje a Sedlce, tvrdě postižené velkou povodní 27. března 1845.

str. 81, slp. 2

Při této příležitosti pronesl pan přisedící zemského výboru přede všemi zúčastněnými vřelou, povzbudivou a navíc i vskutku zbožnou a hojivou řeč. Dary byly vskutku zaznamenaníhodné: někteří obdrželi podle výše utrpěné škody od 100 do 400 zlatých konvenční měny, čímž byli starostliví a řádní usedlíci přivedeni do stavu, který jim umožnil jejich poškozená obydlí dobře a odolně proti vodě obnovit.

Výtah ze zábavného listu Bohemia Nro 101 z 23. srpna 1845.

C. k. státní dráha Praha-Olomouc a její slavnostní otevření 20. srpna 1845. Již po léta nevzbudila žádná událost tak napjaté očekávání jako otevření železniční dráhy Praha-Olomouc.

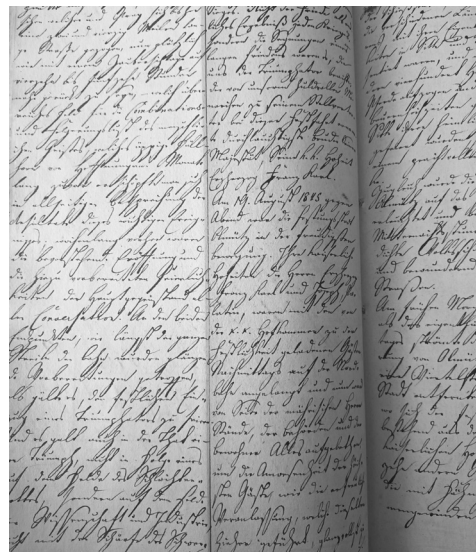
str. 82, slp. 1

Hlavní město Vídeň, centrální bod našeho císařství, které s Prahou spojuje silnice dlouhá dvaatřicet mil, se nyní jako šlehnutím kouzelného proutku přiblížilo na čtrnáct až patnáct hodin cesty – jaké to přebohaté pole pro vzepětí vynalézavosti a důslednosti lidského ducha! Jaký to bohatý roh hojnosti, z něhož byla čerpána naděje a všemožné přísliby velkolepých výsledků již několik měsíců předtím, než tato událost nastala! Celé týdny předtím bylo otevření dráhy a přípravy na s ním spojené oslavy hlavním předmětem veškeré společenské konverzace. Na obou koncích dráhy, jakož i po celé její trase, byly konány velkolepé přípravy, jako by se mělo jednat o slavnostní příjezd triumfátora, vítěze

v bitvě. A skutečně se zde jednalo o triumf, nikoliv po bitvě na poli boha války, nýbrž na poli vědy a průmyslu,

str. 82, slp. 2

vítězství vydobyté nikoliv ostrím meče, nýbrž ostrím lidského ducha. A byl to mír – nikoliv jen jako konečný výsledek každé války – nýbrž požehnaná léta dlouhého míru, který nám jako triumfátor přinesl náš milostivý monarcha. Jeho Veličenstvo pak na tuto slavnostní cestu vyslalo jako svého zástupce svého Nejjasnějšího bratra, Jeho c. k. Výsost arcivévodu Františka Karla.²

Foto, transliterace, transkripce a překlad: PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.

¹ V originální německé verzi podtrženo.

² Arcivévod František Karel Habsbursko-Lotrinský (1802–1878) byl třetím synem císaře Františka I., bratrem císaře Ferdinanda I. a spolu s manželkou Žofií Bavorskou (1805–1872) rodičem císaře Františka Josefa I. Byl jmenován generálním místodržícím Nizozemí, polním maršálem, ministrem války a námořnictva, generalissimem, dědil titul vévody těšínského atd. Do povědomí se ale zapsal nejvíce tím, že francouzskému císaři Napoleonovi uštědřil první porážku na bitevním poli, když ho porazil v bitvě u Aspern.

slavnost svatých Cyrila a Metoděje

5. 7. 2024

V katolickém kalendáři je svátek svatých slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje stanoven na 14. února, což je den úmrtí svatého Cyrila (869 v Římě). Jak se tedy stalo, že v českých zemích slavíme tento svátek jindy, a to právě 5. července? Počátek hledíme v druhé polovině 19. století: do té doby se tito světci příliš nepřipomínali (je dobré si všimnout, odkdy začíná u nás cyrilometodějské patrocinium kostelů, žádný starší kostel tento titul nenese). Olomoucký arcibiskup Bedřich z Fürstenberka (1813–1892) přišel s nápadem uspořádat velké národní oslavy tisícího výročí příchodu těchto soluňských bratrů na Velkou Moravu. Jenže tehdejší datum jejich liturgické památky (9. březen) se příliš k tomuto účelu nehodilo, naopak stanovení nového symbolického data na 5. červenec mělo přebít rostoucí kult Mistra Jana Husa, jehož smrt byla připomínána 6. července 1415. Oslavy se skutečně ve velkém stylu povedly, papež Pius IX. následně povolil, aby si věřící v Čechách a na Moravě každoročně připomínali tyto bratry právě den před Janem Husem. Roku 1880 dokonce další papež Lev XIII. dal české oslavy za vzor jiným národům a stanovil, že se jejich památka (tehdy 9. března) povýší na svátek. Ještě jednou cyrilometodějské oslavy významně zasáhly naše dějiny, a to když parlament nové Československé republiky počátkem roku 1925 schválil vedle svatých Cyrila a Metoděje rovněž jako významný den památku Jana Husa. Tehdejší prezident T. G. Masaryk vyvěsil na pražském hradě místo státní vlajky husitskou standardu a v tom samém zákonu byl zrušen dosavadní státní svátek svatého Jana Nepomuckého. Svatý Stolec v tom viděl protikatolické tažení, což bylo ještě více zdůrazněno tím, že Československo jako jediný evropský stát v té době nemělo podepsanou smlouvu s Vatikánem. Následovala diplomatická roztržka: z Prahy byl odvolán tehdejší apoštolský nuncius Francesco Marmaggi a do Prahy se z Vatikánu musel vrátit velvyslanec Václav Pallier.

svatba Veroniky a Vaška

5. 7. 2024

Právě na slavnost svatého Cyrila a Metoděje se naše společenství sejde v 11 hodin, aby oslavilo nejen své velké světce a patrony, ale radovalo se i z toho, že Boží Slovo skrze náš kostel, a především skrze naše vztahy zasáhlo před několika lety mladý pár, který tak trochu náhodou k nám zavítal na jednu nedělní mši svatou. Byla to především lidskost a srozumitelnost, která zejména Vaška vedla stále více k tomu, že o svém životě a Bohu začal přemýšlet a tento jeho proces hledání vyústil o Velikonocích 2023 do křtu. A když se rozhodovali, zda svou lásku stvrdit ve svátosti manželství ve Veroničině rodné obci, jednoznačně zvolili variantu, kterou praktikovali první křesťané: tak závažný krok činili před svými souvěrci, v rámci komunity, s kterou sdíleli jednu víru. Vašek a Veronika tedy udělali odvážný krok směrem k nám. Teď je na každém z nás, zda uděláme i my krok k nim. A na výlet (protože je státní svátek a pracovní volno) pojedeme teprve poté.

příprava rodičů ke křtu dítěte

14. 7. 2024

Otázka, zda křtít malé děti, anebo jejich křest nechat až na ně samotné, když dospějí a budou se moct samy rozhodnout, se pravidelně objevuje nejen u dvojic, v nichž je jeden z partnerů nevěřící, ale stále častěji i u praktikujících katolíků. Není potřeba se hned těchto otázek děsit, jsou výsledkem dlouholetého formálního přístupu našich předků, často i včetně našich rodičů, kteří se nezamýšleli nad vírou, nad vztahem k Bohu, ale svou příslušnost ke katolictví brali většinou jako rodovou či rodinnou tradici. Není divu, že každá další generace, jejíž přirozenou vlastností je hledání vlastní identity (nejednou spojené s opuštěním rodinných zvyklostí), již méně a méně pociťovala potřebu křtu, zejména když se praktikování víry smrškló na vánoční mši a nějaký pohřeb. Rodiče, kteří uvažují o křtu svých dětí a chtějí si nechat vysvětlit, proč je to i přes výše popsané stále důležité, ať přijdou na toto setkání, oba a bez miminka, aby to povídání mělo smysl.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

středa	17:30
pátek	17:30
neděle	9:00

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa	14:30–16:45
--------	-------------

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek	15:00–17:00
-------	-------------

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší kromě prvního pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška pěveckého sboru	od srpna 2024
náboženství (5–8 let)	od září 2024
náboženství (3. třída)	od září 2024
náboženství (10–15 let)	od září 2024
modlitba růžence	od září 2024
matky s dětmi	od září 2024
biblický večer	od září 2024
modlitba nešpor	od září 2024

AKCE MĚSÍCE ČERVENCE 2024

1. 7.	Modlitba za Faerské ostrovy (18:15)
3. 7.	svátek sv. Tomáše (17:30)
5. 7.	slavnost sv. Cyrila a Metoděje (11:00)
5. 7.	svatba Veronika Bobková a Václav Bouška (11:00)
14. 7.	příprava rodičů ke křtu dítěte (17:00)

†ubeneč

Farnost sv. Gotharda Praha – Bubeneč,
Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6
e-mail: farnost.bubenece@gmail.com
IČ: 61380288, č. účtu: ČS 201333389/0800
farář P. Miloš Szabo, 731 625 968
FB: Farnost Bubeneč / IG: farnost_bubenece
www.farnostbubenece.cz

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví: přednastavená částka, kterou každý může upravit dle svých možností, je 100 Kč. Můžete-li přispět na chod farnosti anebo na některou oblast jejích aktivit finančním darem, můžete tak učinit anonymně do některé kasičky kostela ve zdi anebo jednorázovým převodem či trvalým příkazem na číslo účtu farnosti 201333389/0800 (Česká spořitelna).

Účel tohoto příspěvku vyjadřuje zvolený variabilní symbol (VS):

- oprava elektriny, topení, nutná údržba: VS 5052018
- běžný provoz kostela a aktivity farnosti: VS 3032019
- charitativní a humanitární projekty: VS 1012020

Běžný provoz kostela
a aktivity farnosti

Oprava elektriny,
topení a úprava sakristie